

Τὸ Γαλαξειδί

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ •

ΕΤΟΣ 32ον • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1979

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 358

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΔΙΔΑΓΜΑ

ΤΟ ΕΠΟΣ ΤΟΥ ΣΑΡΑΝΤΑ

ΚΑΙ ΠΗΓΗ ΦΡΟΝΗΜΑΤΙΣΜΟΥ

28 Ὀκτωβρίου 1940!.. Ὁ πῶς κάθε χρόνο, ἂς στρέψουμε πάλι τὴ σκέψι μᾶς πρὸς τὸ Ἑθνικὸ Ὁρόσημο γιὰ νὰ τιμήσωμε τὴν μνήμην τῶν προμάχων καὶ τῶν ἀθανάτων νεκρῶν κατὰ τὴν νεώτερη Ἑλληνικὴ Ἐποποιία.

Ὁ μικρόσυμος ἀλλὰ τιμωρὸς Ἑλλήν Δαυὶδ μὲ τὴν ἀκατάβλητη ἡθικὴ δύναμι καὶ τὸ ἀλύγιστο ἐθνικὸ φρόνημα, γαλουχημένα ἀπὸ τὴν ἐνδοξη Ἱστορία τοῦ Γένους, ἐκράυγασε πρὸς τὸν πελώριο καὶ ἐπηρμένο Ἰταλὸ Γολιάθ τὸ Ἱστορικὸ ΟΧΙ.

Οἱ Ἕλληνες τοῦ σαράντα, πού ἔδωσαν ἀδίστακτα τὴν γενναία καὶ υπερήφανη ἀπάντησιν στὸν Ἐχθρό, πού δὲν ἐδεξίσαν μισροσὰ στὸ μακάθριο θέαμα τῆς σκλαβωμένης στὸ νεώτερο Οὐνο Εὐρώπης, ἔπειτα ἀπὸ ἐπαφικὴν παράδοσιν ἄνευ ὄρων ἢ ταπεινωτικῆς πανωλεθρίας στὰ πεδία τῆς Τιμῆς, καὶ — τὸ σπουδαιότερο — πού δὲν ὑπελόγησαν τὴν τεραστίαν δυσαναλογία δύναμεων καὶ πολεμικοῦ ὕλικου στὴν ἐπικειμένη πολεμικὴ ἀναιέτησι, ἀπέδειξαν ὅτι εἰναι ἀντάξιον συνεχιστὰς τῆς κατὰβλητῆς ἀπὸ λαμπρῶν ἀγώνων Ἱστορίας τῶν τριάντα αἰώνων τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς.

Ὅλες οἱ γιγαντομαχίες καὶ οἱ Τιτάνιοι ἀγῶνες, πού διεξήγαγον οἱ Ἕλληνες, διὰ μέσου τῶν αἰώνων, κατὰ παντοειδῶν βαρβάρων ἀπὸ τῆς Ἑπικῆς μάχης τοῦ Μαραθῶνος, καὶ τῶν Πλαταιῶν, καὶ τὴν ναυμαχία τῆς Σαλαμῖνος, μέχρι τὴν ὀλοκαυτωτικὴν αὐτοθυσίαν τῶν Θερμοπυλῶν, καὶ ἀπὸ τὴν ἐκθαμβωτικὴν ἀντίστασιν καὶ τραγικὴν πτώσιν τοῦ Βυζαντίου, μέχρι τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ Ἐικοσιένα μὲ τὰ πολεμικὰ μεγαλουργήματα καὶ τὰ ὀλοκαυτωμάτα τῆς καὶ μετὰ τὸς δαφνοστεφανωμένους πολέμους τοῦ 1912 καὶ 1913, καὶ τοὺς ἄλλους ἀπελευθερωτικὸς ἀγῶνες τῶν, εἶχαν πάντοτε ἕνα καὶ τὸ αὐτὸ γνώρισμα: Οἱ ὀλίγοι ἐναντίον τῶν πολλῶν! Οἱ ὀλίγοι πού δὲν ἐρρωδοῦσαν πρὸ τῶν πολλῶν! Οἱ ὀλίγοι πού κατεπρόσταντο τοὺς πολλοὺς ἢ ἐπεφταν μέχρι τοῦ τελευταίου — γιὰ τὴν σωτηρία τῆς Πατρίδος, γιὰ τὴν τιμὴ καὶ γιὰ τὴν Ἐλευθερία.

Αὐτὸ τὸ γνώρισμα ὑπῆρξε, εἶναι καὶ θὰ εἶναι ἡ Μοῖρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ καταβολῆς τῆς Φυλῆς. Στὴν ἐνδοξη καὶ αἱματόδρεκτη Ἱστορία τοῦ ἔθνους, δὲν ὑπάρχει γραφὴ ὅτι οἱ Ἕλληνες κατενίκησαν τοὺς ἐχθροὺς τῶν μὲ τὴν ἀριβητικὴν ὑπεροχὴ τῶν. Ἡ Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς ἀποτελεῖ τὴν ἐνοάρκωσιν τῆς αἰώνιας ἀλήθειας ὅτι σὴν πάλῃ μετὰ τοῦ Πνεύματος καὶ τῆς Ὑλῆς νικητὴς θὰ ἐξέλθῃ τελικὰ τὸ Πνεῦμα καὶ ἡ Ψυχὴ!

Τὸν Ἱστορικὸ αὐτὸ κλῆρον, τὴν ἀκτινεβολοῦσα αὐτὴ παράδοσιν τοῦ Γένους τῶν Ἑλλήνων πού καταυγάζει μὲ ἀνέσπερο φῶς τὴν Ἱστορία τῶν ἀνθρώπων, δὲν ἦταν δυνατό νὰ λησμονήσουν οἱ Ἕλληνες τοῦ σαράντα. Τούναν-

τίον δὲ τοὺς ἐνέπνευσε, τοὺς ἐχαλύβδωσε καὶ τοὺς ὥπλισε μὲ τὰ ψυχικὰ καὶ ἡθικὰ ἐκεῖνα ὅπλα μὲ τὰ ὁποῖα ἐξουδετέρωσαν τὴν ἀριθμητικὴ διαφορά καὶ ὑπεροχὴ τοῦ ἐχθροῦ. Ἐνὸς ἐχθροῦ ὁ ὁποῖος ἐκόμπαζε φαεινῶς γιὰ τὰ «ὀκτὼ ἑκατομμύρια τῶν λογικῶν» του, τὰ ὁποῖα θὰ ἐσάρωναν τοὺς Ἕλληνες καὶ διέπραξε τὸ ἀσυγκώρητο καὶ μοιραῖο λάθος νὰ ἀγνοήσῃ τὸ ἱστορικὸ δίδαγμα γιὰ τὸ γνῶρισμα τῶν Πανελλήνων, πού ἀείποτε πολεμοῦσαν ὀλίγοι κατὰ τῶν πολλῶν — κατὰ τῶν ὁσωνδήποτε πολλῶν!...

Ἔτσι ἀπὸ τὴν πρώτη σιγῇ ἢ ὑπουλῇ καὶ ἀπρόκλητῇ ἐπιθέσει τοῦ ἐχθροῦ, ἀνιέρπη καὶ μετεβλήθη σὲ συνεχὴ ὑποχώρησιν γιὰ νὰ γραφοῦν στὰ αἵματοβαμένα καὶ ἀλύτρωτα Βορειοηπειρωτικὰ θοῦνα νέες σελίδες ἡρωϊσμοῦ, νικῶν καὶ δόξας. Καὶ νὰ ἐπαληθεύσῃ γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ ὅτι οἱ ὀλίγοι Ἕλληνες μὲ τὰ ὀλίγα ὅπλα κατενίκησαν τοὺς πολλοὺς μὲ τὰ ἄφθονα καὶ σύγχρονα πολεμικὰ μέσα.

Ἀλλὰ ἐὰν ὁ ὑπερφίλας καὶ ματαιόδοξος Ἐχθρὸς εἶχε ὑποτιμῇ τὸ «ἡθικὸ καὶ ψυχικὸ δαιμόνιον» τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους, ἡ νίκη τῶν Ἑλλήνων — πρώτη φωτεινὴ ἐλπίδα γιὰ τοὺς σκλαβωμένους λαοὺς — ἐκίνησε τὸ θαυμαστὸ καὶ ἐνεφύκωσε τόσο τὸν μόνον ἀγωνιζόμενο τότε λαὸ τῆς Εὐρώπης κατὰ τοῦ πανισχύρου Γερμανικοῦ στρατοῦ ὥστε νὰ αἰσθανθῇ ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς ἀγωνιζομένης χώρας — ὁ Τσώρτσιλ — τὴν ἀνάγκη νὰ προβῇ δημοσίᾳ τὸν συμβολικὸν χαρακτηρισμὸν πού ἀποτελοῦσε, χωρὶς ὑπερβολῆς, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν γιὰ τὸ Ἑλληνικὸ κατόρθωμα: «Στὸ ἐξῆς δὲν θὰ λέμε ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐπολέμησαν σὺν ἥρωες ἀλλὰ ὅτι οἱ ἥρωες πολεμοῦν σὺν Ἕλληνας».

Καὶ ὁ Ἱστορικὸς θὰ καταγράψῃ στὰς δέλτους τῆς Ἱστορίας ὅτι τὸ μεγαλοῦργημα τοῦ σαράντα εἶχε τὸ βαθύτερον νόημα μιᾶς καὶ ἐξοχῆς Νίκης τῆς Πίστης, τοῦ Πνεύματος καὶ τῆς Ἰδέας κατὰ τῆς ὁμήρης ὕλης θίς καὶ πού δὲν εἶχε κανένα δίκαιο καὶ ἡθικὸ σκοπὸ. Μὲ τὸ νόημα δὲ αὐτὸ πρέπει κυρίως νὰ ἐξυμνεῖται καὶ νὰ τιμᾶται τὸ νεώτερον πολεμικὸν τρόπον τῶν Ἑλλήνων!...

Σήμερα κατὰ τὴν τριακοστὴ ἐννιάτη ἐπέτειον τοῦ ἀθανάτου «ΟΧΙ» ἂς ἐμπνευθοῦμε καὶ πάλι ἀπὸ τὸ νόημα τοῦ, ἂς ἀντλήσωμε, ὅπως συνέβαινε πάντοτε στὸ Γένος τῶν Ἑλλήνων, τὴν ἡθικὴν δύναμιν, τὴν ψυχικὴν ἀντοχὴ καὶ τὸ γενναῖο φρόνημα ἀπὸ τὴν ἀστείρευτὴ πηγὴ τῆς Ἱστορίας καὶ καὶ ἀπὸ τὴν τελευταία Ἐποποιία τοῦ Σαράντα. Καὶ ἂς καλυβδῶσωμε τὴν θέλησιν μᾶς καὶ ἂς πυρακτώσωμε τὴν ἀγωνιστικὴν μᾶς διάθεσιν γιὰ νὰ ἐπαλάβωμε, ἀκόμη μιὰ φορὰ τὸ δίδαγμα τῆς Ἱστορίας μᾶς πρὸς τοὺς σημερινοὺς ἀπερισκέπτους ἐχθροὺς ὅτι οἱ ὀλίγοι Ἕλληνες δὲν θὰ ὀρωδῶσιν πρὸ τῶν περισσοτέρων καὶ θὰ τοὺς καταπολεμή-

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΜΟΝΟΝ ΠΡΟΣΤΙΜΟ :

Στὴν τοπικὴ ἐφημερίδα ὁ Ἀγὼν τῆς Ἰτέας δημοσιεύεται ἡ εἰδησιὸς ὅτι τὸ Ὑπολιμεναρχεῖο Ἰτέας ἐπέβαλε πρόστιμο... 1.400 δραχμῶν στὴν ἐταιρεία ὑπὸ τὴν διαχείρησιν τῆς ὁποίας τελεῖ τὸ παροπλισμένο πλοῖο Μεκαδονία II, γιὰτὶ δὲν εἶχε φῶτα ἀγκυροβολίας καὶ φύλακα.

Πρόκειται γιὰ τὸ φορτηγὸ πλοῖο ἔχει ἀπομείνει στὸ λιμάνι τοῦ Γαλαξειδίου καὶ γιὰ τὸ ὁποῖο ἐγράψαμε σκόλιον μὲ τὸν τίτλον «Ἐνας ἐφιάλτης» στὸ προηγούμενον φύλλον.

Μὲ τὴν ἐπιβολή, λοιπόν, ἐνὸς πρόστιμου... 1.400 δραχμῶν ἐξωφλήθη ἡ ἀρμοδιότης καὶ ἡ εὐθύνη τοῦ Ὑπολιμεναρχεῖου Ἰτέας εἰδικῶς γιὰ τὸ ἐπικίνδυνον αὐτὸ σκάφος;

Ἀλλὰ ἐφ' ὅσον τὸ Ὑπολιμεναρχεῖο Ἰτέας ἐπιδεκνύει ὑπηρεσιακὴ δραστηριότητα γιὰ τὴν τήρησιν τῶν σχετικῶν κανονισμῶν ἀπὸ τὰ παροπλισμένα πλοῖα, ἐπιβάλλεται νὰ ἀσκοληθῇ καὶ μὲ τὸ βασικὸν γεγονός τοῦ κινδύνου ρυπάνσεως πού θὰ προκαλέσῃ ἡ ἐνδεχόμενη βύθισις τοῦ πλοίου αὐτοῦ, λόγω τῆς ἀβλίας καταστάσεώς του, — πράγμα πού ὀφείλει νὰ γνωρίζει τὸ Ὑπολιμεναρχεῖον Ἰτέας.

Καὶ ἐὰν δὲν ἔχει τὴν ἐκ τοῦ νόμου ἀρμοδιότητα νὰ μεριμνῇ στὸ ἴδιον γιὰ τὴν ἀπομάκρυνσίν του, ὀφείλει νὰ ἀναφερθῇ στὴν προϊστάμενη Ἀρχὴ τὴν ὁποία νὰ ἐνημερώσῃ γιὰ τὸν ὑφιστάμενον κίνδυνον ἀπὸ τὸν πλωτὸν αὐτὸν ἐφιάλτη καὶ νὰ υποδείξῃ τὴν ἀνάγκη τῆς ἀμέσους ἀπομακρύνσεως τοῦ ἀπὸ τὸ λιμάνι τοῦ Γαλαξειδίου εἰς ἐκτέλεσιν, ἀλλωστε καὶ τῆς ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως γιὰ τὴν ἀπαλλαγὴ τοῦ Δελφικοῦ Τοπίου ἀπὸ τὰ παροπλισμένα φορτηγὰ καὶ πετρελαιοφόρα.

Δὲν θὰ προκύψουν, ἄρα γε, εὐθύνες καὶ κυρώσεις ἀνθυποβίῃ τὸ σάπιο αὐτὸ καράβι καὶ ἐπέλθει ἡ μόλυνσι τῶν ἁκτῶν τοῦ Γαλαξειδίου;

ΔΙΑ ΤΑ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΑ

Στὸ κύριον ἄρθρον τοῦ φύλλου τοῦ Ἰουνίου ἐ.ἔ., μετὰ τῶν ἄλλων ζητημάτων καὶ ἀναγκῶν τῆς Κοινοτήτος, εἶχε ἐπιστημανθεῖ καὶ ἡ... δημοσιεύσις ὑπαριθμοῦ χαβούζας γιὰ τὴν ἀπόθεσιν τῶν ἀπορριμμάτων καὶ τῶν περιττωμάτων ἀπὸ τὰς βυτιοφόρας, τῆς περιφερείας στὴ θέσιν «Ἅγιος Βασίλειος», ὑπὸ τὴν ἀταραξία τῆς Κοινο-

συν γιὰ τὴν ἀκεραιότητα τῆς Πατρίδος τῶν καὶ τὴν Ἐλευθερίαν τῶν.

Τιμὴ καὶ Δόξα στοὺς γιγαντομάχους τῶν Ἡπειρωτικῶν Βουνῶν!...

Ἀς σταθῶμε μὲ θαυμασμὸν καὶ συγκίνησιν μπροστὰ στὸ Ἔπος τοῦ Σαράντα καὶ ἂς στρέψωμε εὐγνωμόνα τὴν σκέψιν μᾶς πρὸς τὴν Ἱερὰν Σκιὰν τῶν Ἀθανάτων Νεκρῶν μᾶς! Καὶ μετὰ τὴν σκυντάλη τῆς Φυλῆς στὸ χέρι δὲ δώσωμε δὴν ὄρκο: «ἄμμες δ' ἐσόμεθα πολλὰ κάρρονες».

ΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ.

Ἦδη πληροφοροῦμεθα ὅτι ἡ Κοινοτικὴ ἀρχὴ Ἰτέας ἀντιμετωπίζουσα καὶ ἐκείνην πρόβλημα καταλλήλου χώρου διὰ τὰ ἀπορρίμματα, μὲ ἐγγραφὴ τῆς προτείνεσιν στὴν Κοινότητα Γαλαξειδίου νὰ χρησιμοποιηθῇ ἀπὸ κοινῶς ὡς τόπος ἀπορρίψεως ἡ θέσις «Ἄνω βερδινὰς» — ἕνα βάρβαρον ἀπὸ καβίτσησι — πού εὐρίσκειται μετὰ τὸν Γαλαξειδίου καὶ Ἰτέας, ἀλλὰ πρὸς τὴν πλευρὰ τοῦ Γαλαξειδίου καὶ πλησιέστερα πρὸς αὐτὸ παρὰ πρὸς τὴν Ἰτέα.

Τὸ Κοινοτικὸ Συμβούλιον Γαλαξειδίου, ὡς πληροφοροῦμεθα, ἔκαμε δεκτὴ τὴν πρότασιν. Ἀλλὰ, παρὰ τὸ ὅτι τὸ πρόβλημα τῶν ἀπορριμμάτων εἶναι ἄκρως πιεστικὸ καλὸν θὰ εἶναι νὰ ἐξετασθῇ προσεκτικὰ ἡ προτεινόμενη λύσις ἀπὸ καθεὶ πλευρὰ: Καὶ ὡς πρὸς τὴν χωρητικότητα, δεδομένου ὅτι τὸ βάρος αὐτὸ θὰ δέχεται τὰ ἀπορρίμματα δύο Κοινοτήτων, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ τῆς Ἰτέας εἶναι πολλαπλάσια σὲ πληθυσμὸν ἀπὸ τὴν τοῦ Γαλαξειδίου. Καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τὸ Γαλαξειδί, μῆπως, δηλαδή, ὑπάρχει κίνδυνος μόλυνσεως τῆς ἀτμοσφαιρᾶς λόγω ἀνεπαρκῶς ἀποστάσεως. Ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀποκλειστικῆς χρήσεως μόνον ἀπὸ τῆς δύο κοινοτήτων.

Πάντως ἐκ πρώτης ὄψεως ἡ θέσις αὕτη πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς «ἡ μὴ χεῖρων» καὶ ἐπομένως, ἂν ὄντως δὲν ὑπάρχει ἄλλη καταλλήλοτερη, εἶναι ἀναγκαῖως προτιμότερα ἀπὸ τὴν σημερινὴν θέσιν στὴν ἐπιφάνεια τῆς ὁποίας ἀπορρίπτονται σκουπίδια ἢ περιττώματα πρὸς κοινὴν θέσιν τῶν διερχομένων ἀπὸ τὸν πλησιέστατον εὐρισκόμενο δρόμον Ἰτέας — Γαλαξειδίου — Ναυπάκτου, μὲ κίνδυνον μόλυνσεως τῆς ἀτμοσφαιρᾶς καὶ πρὸς μείωσιν τῆς ἀξίας τῆς περιοχῆς «Ἀνεοκάμιν» — Ἅγιος Βασίλειος» πού προσφέρεται γιὰ Τουριστικὴ ἐκμετάλλευσιν ὁπως μαρτυροῦν οἱ πυκνὲς ἀγορὲς κτημάτων ἀπὸ Γαλαξειδίου καὶ Ἰτέας.

Τέλος ἡ διαπάνεσις πού θὰ απαιτηθῇ γιὰ τὴν χρησιμοποίησιν τῆς θέσεως, θὰ πρέπει κατὰ κοινὴν λογικὴν, νὰ κατανεμηθῇ μετὰ τῶν δύο κοινοτήτων ἀναλόγως πρὸς τὸν πληθυσμὸν τῶν.

ΤΟ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟ

Ἐνὰ ἀπὸ τὰ ἀξιοθέατα κτίρια, δημοῦργημα τῆς Ἐποχῆς τῶν Ἰσοφύρων, μὲ τὸν ἐπιβλητικὸν ὄγκον του, τὸ καλαίσθητον σχέδιόν του καὶ τὴν εἰσοδὸν μὲ τῆς Δωρικῆς ρυθμοκαλῶνες, — τὸ παλαιὸν Παρθενάγειον, ἔχει περιπέσει καὶ αὐτὸ στὴν πλήρη ἀδιαφορίαν — ἂν μὴ καὶ δυσμενεία τῆς Κοινοτικῆς Ἀρχῆς, ἡ ὁποία εἶναι καὶ ὑπεύθυνη, διότι τὸ κτίριον ὑπὸ τὴν μορφὴν κληροδοτήματος, ἀνήκει στὴν Κοινότητα Γαλαξειδίου.

Δὲν ἀρκοῦσε, ἡ ἐγκατάλειψίς του σὲ τὴν φθορὰ τοῦ χρόνου ἀπὸ τὴν ὁποία ἔγιναν ἀχρησιμοποίητοι οἱ αἰῶνες τοῦ ἄ-

ΕΚΚΛΗΣΙ ΓΙΑ ΤΟ ΑΛΣΟΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς τοπικῆς ΦΙΛΟΔΟΑΣΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ, ἀπεφάνθη προσωπικὰ πρὸς ὅλους τοὺς συμπολίτες ἑκκλησι νὰ προσφέρουν τὸ «κατὰ δύναμιν» ἕκαστος γιὰ τὴν προστασία, περιποίησιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ ἄλσους τῆς γενετήρας μᾶς.

Τὸ καίμενον τῆς ἐκκλήσεως, πού ἔστειλε τὸ Συμβούλιον καὶ στὴν ἐφημερίδα, ἔχει ὡς ἐξῆς:

«ΦΙΛΟΔΟΑΣΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

Γαλαξειδί 26 Ὀκτωβρίου 1979

Ἀγαπητὴ Κύριε

Εἶναι γνωστὸ ὅτι ἕνα πραγματικὸν στολίδι τῆς ὁμορφῆς πατρίδας μᾶς, τοῦ ἱστορικοῦ Γαλαξειδίου εἶναι τὸ ὠραῖο ἄλσουλλον τῆς Πέρα - Πάντας. Ἀκόμα, γιὰ τὴς σημερινῆς ἐποχῆς, πού ἡ μόλυνσι τοῦ περιβάλλοντος ἀπειλεῖ μὲ καταστροφὴν τὸν ἄνθρωπον, ὁ πράσινος αὐτὸς πνεύμονας εἶναι καὶ ἀπαραίτητος γιὰ τὴν ἴδια τὴν ζωὴ μᾶς.

Ὁ ἀέθνητος Γεώργιος Καμμένος - Ἀγάνας προβάλλοντας τὴν ἀναγκαιότητα καὶ ἀποβλέποντας στὴν καλαισθησίαν τοῦ τόπου, σὲ μιὰ υπεράνθρωπην προσπάθειαν τὸ 1928 - 35, ἄρχισε τὴν ἀναδάσωση τῆς μέχρι τότε ἄγονης ἐκείνης περιοχῆς. Ἐξήτησε τότε γιὰ τὰ ἔξοδα ἀπαλοποιώσεως καὶ δεινροφυτεῦσεως τὴν βοήθειαν τῶν ἀπανταχού Γαλαξειδιωτῶν. Οἱ Γαλαξειδιῶτες ἀνταποκρίθηκαν στὴν ἐκκλήσιν τοῦ Ἀγάνου καὶ ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τῆς γῆς ἔφταναν τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα γιὰ τὴν ἀναδάσωση. Τὰ ἐπόμενα Διοικητικὰ Συμβούλια τῆς Φιλοδοασικῆς Ἐνώσεως συνέχισαν τὸ ἔργο τοῦ Ἀγάνου καὶ ἔτσι δημιουργήθηκε τὸ σημερινὸ ὠραῖο ἄλσος.

Σήμερα οἱ ἀνάγκες τοῦ δάσους παρουσιάζονται ἐπιτακτικῶς καὶ ἐπείγουσες. Μερικὲς ἀπ' αὐτὰς εἶναι:

- Ἡ διαφύλαξις τοῦ ἀπὸ κινδύνους πυρκαϊᾶς.
- Ἡ ἀποψύλωσις τοῦ ἀπὸ τὰ ξηρὰ μικρὰ χόρτα.
- Ἡ περιφραγὴ ὁρισμένων τμημάτων του.
- Ἡ καθαριότητά του.
- Ἡ δημιουργία πυροσβεστικῶν φωλεῶν.
- Τὸ πόσιμον τῶν νέων δεινδρυλίων.

Καὶ ἀκόμα ἡ ἐπέκτασίς του πρὸς τὸ δυτικὸν λοφίσκον. Τὸ σημερινὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Φιλοδοασικῆς Ἐνώσεως, ἐγκαινιάζοντας ἀπὸ τὸ καλοκαίρι τοῦ 1978 μιὰ πανγαλαξειδιωτικὴν προσπάθειαν γιὰ τὸ δάσος, ζητᾷ καὶ τὴν ἰδικὴν σας ὕλικὴν βοήθειαν.

Μὲ τὴν θεατικότητα ὅτι θὰ μᾶς συμπαρασταθεῖτε στὸ ἔργο μᾶς, γιὰ τὸ ὠραῖο ἄλσος τοῦ τόπου μᾶς, διατελούμε μὲ πατριωτικὸς καίρετισμούς.

Ὁ Πρόεδρος

Δημ. Α. Λεβαντῆς

Υ.Γ. Τὰ διάφορα ἐμβάσματα νὰ ἀποστέλλονται ἢ παραδίδονται εἰς τὴν Τοπικὴν Φιλοδοασικὴν Ἐνωσιν Γαλαξειδίου.

Ὁ Σύνδεσμος Γαλαξειδιωτῶν καὶ ἡ Ἐφημερίδα του προσθέτουν καὶ τὴν ἰδικὴν των ἐκκλησίαν ὑπὲρ τοῦ μοναδικοῦ καὶ ἀνεκτίμητου αὐτοῦ φυσικοῦ θησαυροῦ πού ἀποτελεῖ τὸ ἄλσος γιὰ τὴν κοινὴν πατρίδα μᾶς.

Ἀς φανοῦμε ὅλοι μὲ τὴν γενναίαν προσφορὰ μᾶς ἀντάξιοι τῶν πρωτοεργατῶν καὶ τῶν πρώτων ἐνισχυτῶν τῆς δημιουργίας τοῦ ἄλσους.

Ὁ Σύνδεσμος Γαλαξειδιωτῶν προσέφερε δαχ. 10.000.

Αἱ πρὸς τὴν Φιλοδοασικὴν Ἐνωσιν ἀποστέλλόμενα προσφορὰ θὰ καταχωροῦνται σὲ στήλην, πού ἀπὸ σήμερα μὲ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἐκκλήσεως, καθιερώμεν στὴν πρώτη σελίδα τῆς Ἐφημερίδας.

ΠΡΟΣΦΕΡΑΝ ΓΙΑ ΤΟ ΑΛΣΟΣ

1. Μιχαὴλ καὶ Οὐρανία Ἡλίας εἰς μνήμην γονέων καὶ ἀδελφῶν δρχ. 2.000.	μνήμησυχύου του Ἑλένης δρχ. 500.
2. Παθὴτὴ Κοντόρρηγας εἰς μνήμην συζύγου τῆς δρχ. 500.	5. Εὐθύμιος Γ. Μαρδάκης εἰς μνήμην γονέων του δρχ. 150.
3. Ἰωάννης Δ. Ζήσιμος εἰς μνήμην ἀγαπημένου ἀδελφοῦ του δρχ. 1.000.	5. Κλᾶρα Δεδούση εἰς μνήμην τοῦ δημιουργοῦ τοῦ δάσους Ἀγάνου δρχ. 150.
4. Εὐθύμιος Δροσόπουλος εἰς	7. Βαγγέλης Ρήγας διὸ τὰς ἀνάγκας τοῦ δάσους δρχ. 150.

Σύνολον δρχ. 4.450.

νὰ ὀρόφου, δὲν ἀρκοῦσε ἡ Μαρδάκη (Δερβένη), πού εὐμίσθωσι τοῦ ἐνὸς ἀπὸ τοὺς περιβόλους του, προσετέθη καὶ ἄλλη πρᾶξι ρυπάνσεως, φθορᾶς, καὶ προσβολῆς: Ἀπὸ τὴν κατεστραμμένη πρόσοψιν τοῦ ἄλλου περιβόλου εἰσέρχονται καὶ «σταυλίζουσιν» γίδια καὶ πρόβατα!

Καὶ ἔτσι εἰς βάρος καὶ πάλι τοῦ στοιχειώδους πολιτισμοῦ καὶ τῆς φήμης τοῦ Τόπου, συνδυάζεται τὸ «μαντρί» μὲ τὴν ἰσόγειον αἰθουσα, πού εἶναι προσωρισμένη γιὰ διάφορες πνευματικὰς ἢ ψυχαγωγικὰς ἐκδηλώσεις, καθὼς καὶ μὲ τὴν εὐπρεπέστατον καὶ πολυσύχναστο ἐστιατόριον τοῦ φιλοπροόδου συμπολίτου κ. Εὐθυμίου

Ἀπειρος κόμος ἡμεδαπῶν καὶ ἀλλοδαπῶν πού εἶναι θαυμάσιος τοῦ ἐστιατορίου ἢ ἀκροατῆς ἢ θεατὰς δασκᾶς γίνονται διάφορες ἐκδηλώσεις στὴν αἰθουσα τοῦ Παρθενάγειου, ἀντικρύζει τὸ θέαμα τῆς κακῆς μεταχειρίσεως τοῦ κτιρίου!

Εἶναι τόσο δύσκολον νὰ δοθῇ κάποια προσοχὴ καὶ νὰ μὴν γίνονται ἀντικείμενα κακοποιίας ἱστορικὰ κτίρια, προσωρισμένα γιὰ ἄλλους ὠφελίμους γιὰ τὸν Τόπον σκοπούς;

Κοινωνικά

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Ἡ συμπελίτις μας κ. Ἑλένη Σπ. Γρυπάρη τὸ γένος Νικολ. Λογεθέτη ἐγέννησε ἀγοράκι.

— Ἡ συμπολίτις Εὐμορφία συζ. Κλεοβούλου Σίσκου, τὸ γένος Ἑλευθερίου Δόγκα ἐγέννησε ἀγοράκι.

Νὰ ζήσουν καὶ νὰ εὐτυχίσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Νικολάου Γλυφάδα ἐβαπτίσθη τὸ κοριτσάκι τῶν κ.κ. Κώστα καὶ Μαρίας Σαπουνάκη, τὸ γένος Κυριακού Ἀρβανίτου καὶ ἔλαβε τὸ ὄνομα Εὐδοκία.

Νὰ ζήσῃ καὶ νὰ εὐτυχίσῃ.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη εἰς τὰς Ἀθήνας ἡ συμπολίτις Χρυσάνθη Εὐθυμίου Μπογιατζιόπουλου.

— Ἀπεβίωσε εἰς Λονδὶνον καὶ ἐκηδεύθη εἰς τὸν Πειραιᾶ ὁ συμπολίτης Εὐθύμιος Δημ. Ζήσιμος.

— Ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ συμπολίτης Δήμος Ἀναστασόπουλος

Τοὺς οἰκείους συλλυποῦμεθα

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΙΣ

Στὸ προηγούμενο φύλλο τῆς ἐφημερίδος μας καὶ στὴ στήλη «δωρεῆς ὑπὲρ ἱ. Ναὸν, ἀνεγράφη ἐσφαλμένως ἡ δωρεὰ τοῦ κ. Ἰωάννου Καπάτσου εἰς τὸν Ναὸν Ἀγίας Παρασκευῆς εἰς μνήμην Τάκη Ἀγγουρά, ἀντὶ τοῦ ὁποῦ εἰς μνήμην Τάκη Ἀγγελά.

★

Στὸ προηγούμενο φύλλο, ἀπὸ τυπογραφικὸ λάθος, ἄλλαξε τὸ ἐπώνυμο τοῦ κ. Γεωργίου Καραχρήστου, Μαθηματικοῦ, πρὸς τοποθετήσῃ Λυκαίραχης στὸ Λύκειο Γαλαξειδίου.

Ζητοῦμε συγγνώμην ἀπὸ τὸν φίλο καὶ ἐκλεκτὸ ἐκπαιδευτικὸ γιὰ τὸ λάθος.

τὴν χαρὰ καὶ ἱκανοποίησιν μας γιὰ τὴν ἐπιτυχὴ τοποθέτησιν τοῦ κ. Καραχρήστου στὸ Σχολεῖο τῆς Πατρίδας μας μετὰ τὴν ὁποία τὸν συνδέει καὶ ὁ ἐκ τοῦ γάμου του δεσμός, γιατί ἡ σύζυγός του κ. Αἰκατερίνη Καραχρήστου εἶναι Γαλαξειδιώτισσα καὶ τὸ γένος ἐκ μητρὸς Θωμᾶ Λατσούδη.

ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Συνδρομὲς

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ

Μελέτης Ἀθανάσιος 1979, καὶ διαφορά 50 δρχ.

Ροδούλα Σταθάκη 1978

Ἡλίας Λουκέρης 1979

Μαίρη Καμβύση 1979

Ἰωάννης Μπιτζήλος 1980

Βιολέττα Ζαμπετούλα 1977, 1978

1979, 1980

Ἐμμ. Γουργουρῆς 1977, 1978, 1979.

Φωφὸς Μιχοπούλου 1979

Ἰωάννης Σιδιρόπουλος 1978

Θεόδωρος Ν. Καμμένος 1977 —

1979

Ἐθ. Ν. Γουργουρῆς 1978, 1979

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΙ

Μαρία Μαρᾶγκα 1975, 1976, 1977, 1978, 1979.

Προσφορὲς

Ἡ κ. Κτενὰ καὶ ἡ κ. Κατίνα Παπαστρατηγάκη εἰς μνήμην Τάκη Ἀγγελά δρχ. 200.

Ὁ κ. Ἡλίας Λουκέρης δρχ 150

Ἡ Μαίρη Καμβύση εἰς μνήμην τοῦ συζύγου τῆς Γεωργίου Καμβύσης δρχ. 500

Ἡ κ. Ἑλένη Μπεριστιάνου εἰς μνήμην Χρυσούλας Πορτοῦλα τὸ γένος Σκαροδήμου δρχ. 1.000.

Ὁ κ. Ἐμμ. Γουργουρῆς δι' ἐνίσχυσιν τῆς ἐφημερίδος δρχ. 300

Ὁ κ. Ἀναστ. καὶ ἡ κ. Ἀσπασία Α. Ζησίμου εἰς μνήμην Εὐθυμίου Δημ. Ζησίμου δρχ. 1.000.

Ἡ κ. Ἄννα Μιχαλοπούλου εἰς μνήμην τοῦ προσφιλούς ἀδελφοῦ τῆς δρχ. 1.000

Ἐπίκαιρα θέματα

Ἡ ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΧΗΡΟΛΑΚΑ

Ἡ μεγαλύτερη, παραθαλάσσια, πλατεία τοῦ τόπου εἶχε παραμείνει μέχρι τῶν ἡμερῶν μας στὴν ἴδια φυσικὴ κατάστασιν, ἀπ' οὗ τὸν μυθὸ τοῦ λιμανιοῦ τῆς ἱστορικῆς συνοικίας τοῦ «Χηρόλακα», οἱ τότε Δημοτικοὶ Ἀρχόντες μετέπαιον μετέβαλαν σὲ πλατεία. Καὶ τὸ ἰδιαίτερον γνώρισμά της ἦταν ἡ μεταβολὴ της σὲ λίμνη μετὰ τὴν καταρροακτικὴν θροῦξιν...

Εἶναι πρὸς τιμὴν τοῦ σημερινοῦ Κοινοτάρχου ὁ ὁποῖος, «Χηρόλακίτης» καὶ ὁ ἴδιος, συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ ἐξωραίσῃ τὴν πλατεία.

Γιὰ τὸ ἔργον τῆς πλατείας ἀπὸ ἀρκετὸ καιρὸ ἔχει γίνῃ πλήρης ἀρχιτεκτονικὴ μελέτῃ ἀπὸ τὸν Ε. Ο.Τ. περιλαμβανούσα σχέδιο διαμορφώσεως τῆς πλατείας με δεικνύοντες, ἀναψυκτήριον, χώρον παιδικῆς χαρᾶς καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν ἐγκατάστασιν, ὑδραυλικὴ γιὰ τὸ πότισμα καὶ ηλεκτρικὴ γιὰ τὸν καλαίσθητον φωτισμὸ τῆς πλατείας. Εἶχε προβλεφθεῖ καὶ σχετικὴ πίστωση 550.000 δραχμῶν.

Πρώτῃ ἐνέργεια τῆς Κοινοτικῆς Ἀρχῆς ὑπῆρξε ἡ κατασκευὴ ἀπὸ τσιμέντον ἐνὸς δρόμου μεταξὺ τῆς πλατείας καὶ τῶν πρὸ αὐτῆς οἰκοδομῶν, καθὼς καὶ τῶν κρασπέδων τῆς πλατείας, ἐπὶ πλεόν δὲ καὶ ἡ ἐναπόθεσις ἐπ' αὐτῆς διαφόρων «μπαζών» — ἀνυψώσεως δὲ καταλλήλων ὡς ὑπεδάφους ἐν ὅψει θεβαίως φυτεύσεως δένδρων.

Δὲν γνωρίζομε τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποῖους ἡ πλατεία παρέμεινε ἡμιτελὴς ἐπὶ μακρὸ διάστημα καὶ μέχρι σήμερον. Ἐπιληροφορήθημεν ὅτι ἔλαβε χώραν ἀλληλογραφία μεταξὺ Κοινοτῆτος καὶ Ε.Ο.Τ., ὁ ὁποῖος προτοῦ δώσει καὶ τὴν πίστωση, ἤθελε νὰ θεβαινωθεῖ ὅτι ἔχουν ἐκτελεσθεῖ τὰ ἔργα ἀποχε-

τικῆς ἀναφέρομε ἀνωτέρω, εἶναι δὲ πασίγνωστο, κατέρχονται ἀπὸ τὰ ὑψηλότερα σημεῖα τοῦ τόπου καὶ κατακλύζουν τὸν χώρον τῆς πλατείας.

Ἡ Κοινοτικὴ ἀρχὴ ἐδεβαίωσε καὶ ἐγγράφως τὸν Ε.Ο.Τ. ὅτι ἔχουν μετὰ τοῦτο ἐστάλῃ καὶ ἡ ἐκ δρχ. 550.000 πίστωση γιὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου σύμφωνα μετὰ τὴν ἀρχιτεκτονικὴ μελέτῃ τοῦ Ε.Ο.Τ., ἡ ὁποία ἐκτοτε εἶχε ἀποσταλεῖ στὴν ΤΥΔΚ (Τεχνικὴ Ὑπηρεσία Δήμων — Κοινοτήτων) τῆς Νομαρχίας Φωκίδος τελευταίως δὲ καὶ στὴν Κοινοτῆτα Γαλαξειδίου, ἡ ὁποία πάντως ἀρχῇ ἐγινώριζεν τὴν μελέτῃ καὶ τὸ σχέδιον διαμορφώσεως καὶ ὅσοι αὐτῆς θὰ ἐξετέλει τὸ ἔργο ἡ Κοινοτῆς ὅπως, εἶχε ἐκφράσει καὶ τὴν προσωπικὴ ἡ ἐπιθυμία τοῦ ὁ Κοινοτάρχης, καθὼς πληροφοροῦμεθα.

Παρὰ ταῦτα, στὶς 31 Αὐγούστου ἐ.ε. ἡ Κοινοτικὴ ἀρχὴ ἐνήργησε Μειοδοτικὴ Δημοπρασίαν καὶ ἀνεδείχθη μειοδότης ἐπὶ τῇ δάσει μελέτῃ τῆς ΤΥΔΚ Φωκίδος ἡ ὁποία προβλέπει ἀπλὴ καὶ μόνον ἐπίστρωσιν τῆς πλατείας μετὰ τσιμέντον πάχους 0,10' τοῦ μέτρου χωρὶς καμμία ἄλλη ἐργασία διαμορφώσεως καὶ ἐξωραίσμου!

Ἡ προβλεφθεῖσα δὲ δαπάνη γιὰ

τὴν ἀπλὴ καὶ ἀπαράδεκτη τσιμεντοστρώση ἀνέρχεται σὲ 600.000 δραχμῆς καὶ θὰ προέλθῃ ἀπὸ πίστωσιν τοῦ Ὑπουργείου Ἑσωτερικῶν καὶ ἀπὸ Κοινοτικὸ πόρον καθὼς ἀναφερεται στὴν ἀρχὴ τῆς σχετικῆς μελέτης.

Πρὸς πλήρη κατατόπισιν τοῦ Κοινοῦ, πρέπει νὰ τονισθεῖ ὅτι, ἐὰν πρόκειται νὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς μελέτης τοῦ Ε.Ο.Τ., ἡ ὁποία προβλέπει στρώσιν τῆς πλατείας με πλάκες, ὅπως γίνονται σὲ ὅλες τὶς πλατείας δὲν χρειάζεται κατὰ τοὺς τεχνικοὺς νὰ προηγηθῇ ἡ στρώσις μετὰ τσιμέντον ποὺ εἶναι καὶ δαπανηρὰ. Ἄρα εἶναι ἐργασία τελειῶς περιττὴ. Ἐπὶ πλεόν δὲ θὰ ἐμποδίσῃ τὴν ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς πλατείας τοποθέτησιν τῶν δικτύων ποτίσματος καὶ ηλεκτροφωτισμοῦ καθὼς καὶ τὴν κατασκευὴν τῶν χώρων διὰ τὴν δεικνύοντες καὶ θὰ χρειασθῇ νὰ γίνων διανοίξεις στὸ στρώμα τοῦ τσιμέντου, ποὺ θὰ ἀπαιτήσων πρόσθετον σημαντικὴν δαπάνην.

Εἶναι ἀπορίας ἄξιον γιὰτὶ ἐγίνε ἀπὸ τὴν Κοινοτικὴν Ἀρχὴ ἡ διαστικὴ δημοπρασίαν με ἀντικείμενον τὴν ἀπλὴ τσιμεντοστρώσιν ἐν ὅψει πλήρους ἀρχιτεκτονικῆς μελέτης με δεδομένη πίστωση ἀπὸ τὸν Ε.Ο.Τ. καὶ με ἄλλη πίστωση ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Ἑσωτερικῶν. Καὶ γιὰτὶ ἡ ΤΥΔΚ ἀγνόησε ὡς μὴ ὤφειλε, τὴν εἰς χεῖρας τῆς μελέτῃ τοῦ Ε.Ο.Τ. τὴν ὁποία εἶχε ὑποχρέωσιν νὰ ἐφαρμόσει θεθέντος ὅτι ὁ Ε.Ο.Τ. εἶχε ἀναθέσει στὴν Τ.Υ.Δ.Κ., τὴν ἐπίδρασιν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου, ἡ δὲ ΤΥΔΚ ἀντὶ τούτου συνέταξε ἄλλη μελέτῃ γιὰ ἀπλὴ τσιμεντοστρώσιν χωρὶς δὲ ἐνήμερος τὸν Ε.Ο.Τ.

Τὸ σύνολον τῶν δυὸ πιστώσεων ὑπερβαίνει τὸ ἑκατομῦριον —ποσὸν μετὰ τοῦ ὁποῦ ἡμῶν νὰ γίνῃ ἐξωραίσμὸς τῆς πλατείας, κατὰ τὴν μελέτην τοῦ Ε.Ο.Τ. Καὶ ἐν ἀκόμῃ δὲν ἐπαρκέσει τὸ ποσὸν αὐτὸ θὰ καταστῇ πιστεῖομε, δυνατὴ ἡ χορήγησις συμπληρωματικῆς πιστώσεως γιὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου.

Ἄς γίνῃ μία συνεργασία τῆς Κοινοτικῆς ἀρχῆς μετὰ τὸν φίλον τοῦ Γαλαξειδίου κ. Νομάρχην Φωκίδος, γιὰ τὴν μεταβίβασιν τῆς γονιμῆς Δημ. οὐρασίης καὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου ὅπως πρέπει γιὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὸ Γαλαξίδι γιὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὸν ἀποτελεσμὸν ἀληθινὸν στόλισμα, ἀντὶ τοῦ ἰστορικοῦ καὶ Τουριστικοῦ Τόπου, μία καλαίσθητη προθήκη ὁρατὴ ἀπὸ τοὺς σὲ κάθε ἐποχὴ τοῦ ἔτους διερχομένους ἀπὸ τὸν παραλιακὸν δρόμον πρὸς τὴν ἐξοδὸ τῆς πόλεως. Ἄν, ἀντιθέτως, περιορισθῇ ἡ κατασκευὴ τῆς πλατείας, στὴν τσιμεντοστρώσιν, τότε χωρὶς ὑπερβολὴν τὸ Γαλαξίδι θὰ ἀποκτήσῃ ἕνα Σελινιακὸν Τοπίον!

Ὁ Κοινοτάρχης ποὺ εἶχε τὴν ἀξίειον σκέψιν νὰ ἐξωραίσῃ τὴν πλατεία τοῦ «Χηρόλακα», πρέπει νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ἀρχὴν ἐπιθυμία του ἐφαρμόζων τὴν μελέτῃ τοῦ Ε.Ο.Τ. Καὶ ἂς εἶναι δέξιόν ὅτι θὰ συνδεθῇ τὸ ὄνομα τοῦ στο διηνεκὲς με ἕνα ὥραϊον πολιτιστικὸν ἔργον.

Γαλαξειδιώτικος στίχος

Πατρίδα καὶ πατρικὸ σπῆτι

Ὅπου καὶ ἂν πάω, ὅπου καὶ ἂν ζῶ, ἡ σκέψις μου ἀλλοῦ γυρίζει σ' ἕνα σπῆτιον, μὴ πατρίδα, μὴ πατέρα, μὴ θυμίζε. Ἐκεῖ πρωτόειδα τὴν ζωὴν μου, φῶς θάλασσαν καὶ οὐρανόν, ἐκεῖ, πρωτόκουσα καμπάναν, ἀπ' ἐκκλησιᾶς καμπαναριό.

Στὰ γαλανὰ του τὰ νερά, στὰ ὠρεῖα του νησάκια, σὲς ὁμορφες τὶς ἐκκλησιές, καὶ τὰ στενὰ σοκάκια, γιὰ χάρι μέσ' τῇ ζήσει μου, γιὰ τ' ἄχαρο ταξίδι θὰ εἴδῃς ἐκεῖ νὰ ζῶ, σὺ ὁμορφὸ Γαλαξίδι.

Πατρίδα καὶ σπῆτιον μου, πάντα ἐσᾶς γυρίζω, πάντα ζοῦσατε μέσα μου, καὶ πάντα ὅς λατρεύω.

Σ' ὅλην τὴν ζωὴν μου, πάντα, νοσταλγῶ τὴν συντροφιά σου καὶ ὑστερνὸς μου πόθος εἶναι νὰ ταφῶ στὰ χόματά σου.

1)4)74

Χ. ΓΑΛΑΝΗΣ

ΔΟΡΕΕΣ ΥΠΕΡ ἱ. ΝΑΟΝ

Διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ὕφ' ἡμᾶς ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου προσέφερον οἱ κάτωθι:

1. Ντίκος καὶ Ρένα Μητροπούλου εἰς μνήμην προσφιλῶν νεκρῶν δρχ. 5.000.

2. Παρασκευὴ Ζήζου δρχ. 432.

3. Χρυσὴ Βομβογιάννη εἰς μνήμην ἐξαδέλφης Νίτσας Ἡλ. Χαρδαδέλλα δρχ. 1.000.

4. Μιχαὴλ Κονταράτος δρχ. 1.000.

5. Κων/νος Σπ. Μητρόπουλος δρχ. 500.

6. Μαρία Λαλειγιάννη ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 3ετίας ἀπὸ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου τῆς Πέτρου δρχ. 1.000.

7. Ἰωάννης καὶ Ἑλπίδα Μπιτζήλου εἰς μνήμην Κων/νου Ἀνδρέου Μητροπούλου δρχ. 1.000.

8. Εὐθύμιος Τσιγγούνης εἰς μνήμην συζύγου Εὐαγγελίας δρχ. 1.000.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ

Ὁ ἐκλεκτὸς ἱατρός μας κ. Ἀναστάσιος Τζιγγούνης προσέφερεν τὸ ποσὸν τῶν 10.000 δρχ. διὰ τὴν ἀγορὰν καὶ τοποθέτησιν μιᾶς ἀντλίας εἰς τὴν στέραν τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ μας.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον εὐχαριστεῖ τὸν τοῦ ἀνωτέρω δωρητᾶς ὅσον καὶ τὸν κ. Ἀναστάσιον Τζιγγούνην καὶ εὐχεται πᾶν ἀγαθὸν καὶ εὐφρόσυνον διὰ δὲ τοὺς μεταστάντας αἰώνιαν ἀνάπαυσιν.

Διὰ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΦΑΡΔΕΛΛΟΣ

Ἱερεὺς

★

Ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς (διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς Στέγης).

Κ. Χρυσὴ Βομβογιάννη εἰς μνήμην συζύγου τῆς Ἰωάν. Κων. Μητροπούλου δρχ. 500, κ.

Παρασκευούλα Ζήζου δρχ. 1550, κ. Εὐτυχία Κουφουδάκη εἰς μνήμην προσφιλῶν νεκρῶν δρχ. 1.000

κ. Μαίρη Καμβύση εἰς μνήμην συζύγου τῆς γονέων, Ἀδελφῶν δρχ. 3.000, κ. Βαρβάρα Καπάτσου εἰς μνήμην συζύγου τῆς Ἰωάν. Καπάτσου δρχ. 1.000, κ. Ἑλένη Πετρογιάννη ἀπὸ τὸ Σὰν Ντιέγκο ΗΠΑ δολλ. 30.

Διὰ τὸν Ἠλεκτροφωτισμὸν Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἀγ. Φανουρίου:

Κος. Σωτήριος Κωνσταντάκος εἰς μνήμην γονέων του δρχ. 500, κ. Νικόλαος Τζιρμάς εἰς μνήμην γονέων του δρχ. 2.000, κ. Ἀφροδίτη Παγώνα καὶ Ἑλένη Καρακάση εἰς μνήμην γονέων των δρχ. 2.000, κ. Μαρία Λαλειγιάννη εἰς μνήμην συζύγου τῆς Πέτρου Λαλειγιάννη δρχ. 1000, κ.κ. Ἰωάννης καὶ Ἑλπίς Μπιτζήλου εἰς μνήμην ἀδελφοῦ Κων/νου Ἀνδρ. Μητροπούλου δρχ. 1.000, κ. Τασία Μιχαὴλ Βαρώνου δρχ. εἰς μνήμην ἀδελφοῦ τῆς Κων/νου Ἀνδρ. Μητροπούλου δρχ. 3.000.

Ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Παναγίας τῶν Βλαχερνῶν:

Κων/νος Μητρόπουλος δρχ. 500

Παρασκευούλα Ζήζου δρχ. 150.

Ἀπαντας τοὺς ἀνωτέρω τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον εὐχαριστεῖ εὐχεται πᾶν ἀγαθὸν καὶ διὰ τοὺς μεταστάντας αἰώνιαν ἀνάπαυσιν.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐκκλ. Συμβ. Νικόλαος Δόγκας — Ἱερεὺς

★

Ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου δι' ἑσωτερικὰς ἀνάγκας.

Κ. Χρυσὴ Βομβογιάννη δρχ. 1.000

κ. Μαρία Π. Πορτοῦλα δρχ. 1.000

κ. Μαρία Π. Λαλειγιάννη δρχ. 1.000

κ. Κων/νος Μητρόπουλος δρχ. 500

κ.κ. Ἰωάννης καὶ ἡ Ἑλπίς Μπιτζήλου εἰς μνήμην Κων. Μητροπούλου δρχ. 1.000

Ὑπὲρ Ἀγίου Νεκταρίου

Κ. Χρυσὴ Βομβογιάννη δρχ. 1.000

κ. Τζιμήρης καὶ Εἰρήνη Κάλεση δρχ. 1.000

κ. Εὐαγγελία Καλοπίννα δρχ. 1.000

Διὰ τὴν ἐπισκευὴν Κελίων Ἐξωκλήσιου Σωτήρος Χριστοῦ.

κ. Ἀστέριος Θ. Πατίνη δρχ. 1.000

ΠΑΛΗΝΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΛΑΪΟΣ

Σκαλίζοντας κανεῖς τὰ ράφια τῆς μνήμης σου, σταματᾷς καμμιὰ φορὰ σὲ κάποιες «εἰκόνες» ἀπ' τὴ ζωὴ, ποὺ ὅσο κι' ἂν ἔχουν ξεθωριάσει ἀπ' τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου, ἔχουν πάντα τὴν ἴδια ὁμορφίαν, ἀσκούν τὴν ἴδια γοητεία. Τὸ ἴδιο καὶ μετὰ τὰ πρόσωπα, τοὺς ἀνθρώπους, τὴς φυσιογνωμίας. Ὁ χρόνος μπορεῖ νὰ ξεθωριάσῃ λίγο τὶς μὲνες, ἀλλὰ δὲν μπορεῖ νὰ τὶς σβύσῃ καὶ μάλιστα νὰ τὶς σβύσῃ τελειωτικά.

Ἔτσι κι' ἐγὼ θὰ σταθῶ στὴ μνήμη τοῦ Κώστα Π. Παπαλαΐου.

— Ἀναλογίζομαι μήπως καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀκόμα εἶναι ἀγνωστο στὴ καινούργια Γαλαξειδιώτικη γενιά. Γιατὶ τὸ γρήγορο πέρασμα τοῦ ἀπ' τὴ ζωὴ δὲν τοῦ ἔδωσε τὴν πίστωση τοῦ χρόνου νὰ ἐξαπλώσῃ πλατύς τις πνευματικῆς του φτερούγες καὶ ν' ἀφίσῃ πρὸς τὸν περισσώτερον — ἴσως καὶ ἀρτιώτερον — φιλολογικὰ ἔργα, ν' ἀφίσῃ ζωντανὰ σημεῖα ποὺ θὰ τὸν ἔκαναν περισσώτερον γνωστὸ.

Ὅμως ὅσοι τὸν ζήσαμε ἀπὸ κοντὰ, ὅσοι νιώσαμε τὴν πνευματικὴν του ἀκτινοβολίαν θὰ τὸν θυμόμαστε

θούν νὰ τὸν μῆσουν στὸ Ἐμπόριο καὶ τὶς Ἐπιχειρήσεις. Ἀλλὰ δὲν εἶναι καὶ τόσο εὐκολο. Ὁ δρόμος τοῦ δρίσκεται ἄλλοι. Ἡ σκέψις τοῦ φτερουγίζει μέσα στοὺς ἀπέραντους ὀρίζοντες, στοὺς ἀτέλειωτους δρόμους τοῦ πνεύματος.

— Τὸ 1927, μετὰ τὴν οικονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ

